

РЕШЕНИЕ

№ 464

гр. Бургас, 05.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на шести февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: АННА ИВ. ЩЕРЕВА

при участието на секретаря КИНА Н. КИРКОВА
като разгледа докладваното от АННА ИВ. ЩЕРЕВА Гражданско дело № 20222120105155 по описа за 2022 година
за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството е образувано по искова молба на Д. Г. Д. с ЕГН ***** с адрес гр.Бургас, ****, със съдебен адрес гр.Бургас, ул. **** – адвокат К. Т., **против** С. Д. В. с ЕГН ***** с адрес гр.Бургас, ****, със съдебен адрес гр. Бургас, бул. **** – адвокат Д. Р.. Ищцата предявява осъдителен иск за сумата от **10 000 лева** - обезщетение за претърпени неимуществени вреди – болки и страдания, вследствие ухапване на 01.09.2019г. от куче, изведено от ответницата, **ведно** със законната лихва за забава върху главницата от датата на увреждането – 01.09.2019г. до окончателното ѝ изплащане.

Ищцата твърди настъпил деликт на 01.09.2019г. около 22,30 ч. - ищцата се прибирала у дома си, находящ се на посочения в исковата молба адрес, до входа чула кучешки лай, като в следващия момент се отворила входната врата и насреща ѝ била ответницата, която в една си ръка държала боклук, а в другата повода на кучето си – питбул, което било без намордник. Ответницата ѝ казала да се отдръпне, ищцата отстъпила крачка-две назад, но се спънала и паднала, след което кучето я нападнало, като я ухапало на десния крак над коляното и я дърпало. Ищцата изпитала много силна болка и усетила как се разкъсва плътта ѝ, започнала да вика за помощ и да плаче. Пристигнали полиция и Бърза помощ и ищцата била откарана в „Бургасмед“, в хирургично отделение, където претърпяла операция и други интервенции.

Наложило да ползва и отпуск по болест в продължение на 87 дни. Получила трайно увреждане, изразяващо се в затрудняване движението на десния крак, както и невъзможност да извършва активни физически движения и трудова дейност. Към настоящия момент се чувствала все още зле физически и психически - изпитвала все още болки, страх и ужас да не бъде отново нападната и ухапана.

Позовава се на нарушение на ответница на чл. 35, ал. 2 от Закона за защита на животните и чл. 33, ал. 2 и ал. 3 от Наредбата на за опазване на обществения ред на територията на Община Бургас.

Ответницата в преклузивния срок по чл.131, ал.1 от ГПК представя писмен отговор /възражение/. Оспорва иска, като твърди, че не е собственик на кучето, което принадлежало на лицето А. Р., а тя само го съпровождала заедно със собственика му. На молбата ѝ да се отдръпне ищцата не реагирала адекватно – не освободила пътя, а тръгнала на заден ход и сама се спънала и паднала; носела торби със съдържание, което променило поведението на кучето. Сочи, че е направила всичко възможно за да освободи ищцата от кучето, което след като тя паднала, ухапало първо торбите, а след това и нея. Възражава и по размера на иска, който счита за завишен. Сочи, че ищцата отклонявала всеки неин опит за съпричастност и за доброволно уреждане на спора.

Страните представят и ангажират доказателства в подкрепа на становищата си. Претендират и присъждане на направените по делото съдебни разноски.

След съвкупна преценка на доводите на страните, на събраните по делото доказателства и на разпоредбите на закона, Бургаският районен съд намира за установено следното:

Предявеният иск е с правно основание чл.50 вр. чл.45 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/.

В хода на настоящото производство с влязло в сила съдебно решение № 251/ 28.03.2023г., постановено в производство по чл.78а от НК по а.н.д. № 3759/ 2022г. по описа на Районен съд - Бургас, ответницата С. Д. В. е призната за виновна в извършено по отношение на ищцата престъпление по чл.325в, ал.1 от НК - на 01.09.2019 г. в гр. Бургас, ж.к. ***, пред вх.* на бл.*, не положила достатъчно грижи за куче порода „питбул“, което се намирало под неин надзор, в резултат на което кучето чрез ухапване причинило на ищцата Д. Г. Д. средна телесна повреда - обезобразяване на други части от тялото, изразяващо се в белег от кожен цикатрикс над дясното коляно.

Не е спорно по делото, че описаното куче – питбул, което в момента на инцидента е било под надзора на ответницата е собственост на неин близък - третото лице А. Р..

Представените медицински документи от болничното лечение на ищцата /лист за преглед на пациент, предоперативна и окончателна епикризи/ установяват, че при приемането в лечебното заведение ищцата е с разкъсна

рана над дясното коляно с дълбочина до подкожната тъкан, слабо кървяща.

Приетото и неоспорено от страните заключение по съдебната медицинска експертиза, извършена само по документи, установява, че при захапването от кучето са разкъсани меките тъкани, а останалите в областта на раната са премачкани. Пострадалата е хоспитализирана в УМБАЛ „Бургас“ в периода 01-08.09.2019г., където ѝ е извършена хирургична обработка и лечение. Вещото лице сочи, че правилното лечение изисква антитетанична профилактика, противобясна ваксина и 7-10 дни антибиотично лечение. След обилен лаваж и отстраняване на мъртвите тъкани се прави т.нар „отложен шев“, а към затягане на конците се пристъпва след няколко дни – при липса на инфекция под антибиотична защита. При оформяне на груб цикатрикс /белег при зарастване на рана/ е възможно след няколко месеца /6-12/ да се извърши корекция чрез кожна пластика. Други увреждания, болки и страдания на ищцата не са установени от експертизата поради оттегляне на доказателственото искане от пълномощниците на ищцата.

Представената служебна бележка от работното място на ищцата – СУ „***“ – Бургас установява, че след инцидента ищцата е ползвала 87 календарни дни отпуск за временна неработоспособност – в периода 02.09. – 27.11.2019г. Болничните листи не са представени като доказателства по делото, поради което не е установено основанието за временната неработоспособност за периода след дехоспитализирането на ищцата на 08.09.2019г. Видно от епикризата, приложена в цялост в наказателното производство, ищцата е изписана в добро общо състояние, раздвижена, възстановени движения в колянната става и без показания за временна неработоспособност.

За установяване на претърпените от ищцата вреди по делото са ангажирани показанията на нейния син – свидетеля И. И.. Същият сочи, че близо половин година след инцидента ищцата имала нужда от чужда помощ. Често се оплаквала от слабост в крака – при вървене изпитвала нужда да поседне, защото не си усещала крака, а при изкачване по стълби – да се хваща за парапета или за придружаващия я. Не можела да стои клекнала, тъй като кракът ѝ се схващал. Не можела да си върши домакинската работа. И понастоящем изпитвала слабост в крака. Заради белега на крака си се притеснявала да носи поли и да ходи на плаж. Започнала да се страхува от чужди кучета от по-големи породи.

Ответницата ангажира показанията на свидетеля П. Р. – братовчед на собственика на кучето А. Р.. Ответникът твърди, че от около две години живее във входа на ищцата и я среща често. Соци, че ищцата понякога разхожда нейното куче – порода „доберман“. При срещи със свидетеля ищцата се радвала на неговото куче „йорки“. Свидетелят не е забелязал ищцата да проявява страх от другите кучета в градинката, в която разхождат своите животни. Според този свидетел ищцата нормално изкачва стълбите във входа – без накуцвания или държане за парапета.

Извършената по искане на ищцовата страна служебна справка установява, че адресната регистрация на свидетеля П. Р. не е в блока на ищцата - гр.Бургас, ж.к.“****“ бл.*, вх.*. Съдът приема, че изложеното не опровергава твърдението на свидетеля, че от две години живее в една и съща сграда с ищцата, тъй като е възможна промяна на местоживеенето на свидетеля, без да е актуализирал адресната си регистрация.

При така събраните по делото доказателства съдът прави следните изводи :

На основание чл.300 от ГПК гражданският съд е обвързан от задължителната сила на решението на наказателния съд по а.н.д. № 3759/2022г. по описа на Районен съд – Бургас относно извършването на деянието, противоправността му и виновността на дееца. Поради това настоящият съд приема за установено, че описаният инцидент е настъпил, тъй като ответницата виновно и противоправно не е положила достатъчно грижи за повереното под неин надзор куче „питбул“, в резултат на което то чрез захапване е причинило на ищцата следната средна телесна повреда „обезобразяване на част от тялото, изразяваща се в белег от кожен цикатрикс над дясно коляно“ – престъпление по чл.325в, ал.1 от НК.

В наказателното производство телесната повреда на ищцата е установена и дефинирана съобразно легалната дефиниция на чл.129, ал.2, предл.4 от НК. Не е установено „осакатяване на крака“ – тежка телесна повреда по чл.128, ал.2, предл.8 от НК или трайно затрудняване на движението на крайника – средна телесна повреда по чл.129, ал.2, предл.2 от НК, които също са съставомерни последици от деяние по чл.325в, ал.1 от НК. Преценени съобразно чл.172 от ГПК, съдът не кредитира показанията на сина на ищцата – свидетеля И. И. относно сочените от него последици от увреждането. Тези показания са изолирани и неподкрепени от други доказателства. Медицинските документи и съдебната експертиза установяват само премачкване и разкъсване на меки тъкани с дълбочина до подкожна тъкан, без установени травматични увреждания на нерви и мускули. Епикризата удостоверява възстановяване на движението на крака и липса на временна неработоспособност. Поради това липсва основание да се приеме извод за пряка причинно-следствена връзка между ухапването и последващите изпитвани от ищцата слабост и схващане на ухапвания крак, ограничаващи движенията ѝ и засягащи нормалното ѝ придвижване.

По тези съображения съдът приема, че успешно е проведено пълно доказване само на установеното съставомерно увреждане – обезобразяване на крака на ищцата, изразяващо се в белег от кожен цикатрикс над дясно коляно. Обезобразяването е увреждане, което променя външния вид на човека и го загрозява. Бидейки средна телесна повреда съгласно чл.129, ал.2 от НК, загрозяването има постоянен, а не временен характер.

За присъщи на конкретното непозволено увреждане съдът приема следните преживени болки и страдания : изпитания от ищцата силен страх

при самия инцидент; последвалите физически болки и психо-емоционални страдания при хоспитализацията и проведеното лечение; възникналите страхови чувства от контакт с чужди кучета от по-големи породи; притеснение и неудобство от загрозяващия белег. В тази насока се кредитират показанията на свидетеля И. И., основани на непосредствените му впечатления от пострадалата ищца. Показанията на свидетеля на ответната страна Р. не опровергават този извод, тъй като обстоятелството, че при спорадични срещи свидетелят не е забелязал подобен страх у ищцата, не опровергава наличието му. За неустановени чрез пълно главно доказване съдът приема останалите претендирани от ищцата неимуществени вреди от деликта – продължителна временна неработоспособност, продължаващи физически болки и затруднения при извършването на физически движения, психически страдания – непрекъснато безпокойство и страх от бъдещо нападение и ухапване, постоянно преживяване на инцидента, депресивни състояния, нарушения на съня с кошмари, невъзможност за нормално общуване поради комплекс, че всеки гледа белега от нараняването.

Съдът приема за неоснователни възраженията на ответната страна, че с поведението си ищцата е допринесла за настъпването на вредите. Не се доказва действия на пострадалата, които да са причинили реакцията на животното при срещата им и последвалото увреждане. На основание чл.8, ал.1, т.1 и 2, и ал.2, т.1 от Наредба № 39/ 01.12.2008г. за условията за отглеждане на животни компаньони всеки, който се грижи за животно компаньон, каквото е процесното куче, е длъжен да осъществява постоянен и непосредствен контрол над него с цел защита на живота и здравето, сигурността и спокойствието на хората, като трябва да осъществява контрол върху поведението на животното, осигурявайки постоянен и непосредствен надзор, а в случай, че животното е куче – да го води винаги и навсякъде само на повод и с намордник, ако е агресивно. Носещата доказателствената тежест ответница, която е водила кучето, ухапало ищцата, не установи да е упражнявала надлежен контрол върху животното, използвайки повода му, а в случай на агресивност на животното, да използва намордник съгласно цитираното правно задължение, което е установено и в нормата на чл.33, ал.2 от приложимата Наредба за опазване на обществения ред на територията на община Бургас.

Съгласно чл.50 от ЗЗД за вредите, произлезли от вещи и в частност - от животни, отговарят солидарно собственикът и лицето, под чийто надзор те се намират, като отговорността е безвиновна – лицата отговарят независимо от положените грижи и независимо дали животното е източник на повишена опасност. Поради това ответницата в качеството си на лице, упражнявало надзор над процесното куче, причинило инцидента, отговаря към ищцата за причинените от това непозволено увреждане вреди. Следва да се отбележи, че по делото е установено с влязло в сила решение по чл.78а от НК, че ответницата отговаря за деянието и виновно, което ангажира и личната ѝ отговорност по чл.45 от ЗЗД.

На основание чл.51, ал.1 от ЗЗД съдът приема, че ответницата дължи на ищцата обезщетение за всички вреди, които са пряка последица от деликта, като съгласно чл.52 от ЗЗД обезщетението се определя от съда по справедливост. С оглед установените по делото преки и непосредствени неимуществени вреди – обезобразяване на крака, придружено от физически, психически и емоционални болки и страдания, и при съобразяване с техния интензитет и продължителност, както и с начина на причиняване на увреждането – внезапно ухапване от куче, съдът намира, че дължимото обезщетение следва да се определи в размер на 6000 лв. този размер е съобразен и със социално-икономическите условия на живот в страната към момента на увреждането – 01.09.2019г., когато размерът на минималната работна заплата за страната е 560 лв. /при 933 лв. към настоящия момент/.

По изложените съображения съдът приема предявения иск за доказан и основателен в посочения размер, в който ще бъде уважен. За разликата над сумата от 6000 лв. до предявения размер от 10 000 лв. искът е неоснователен и ще бъде отхвърлен.

На основание чл.84, ал.3 от ЗЗД върху присъденото обезщетение се дължи и обезщетение за забава в размер на законната лихва, начиная от деня на увреждането – 01.09.2019г.

На основание чл.78, ал.1 и ал.3 от ГПК страните си дължат взаимно направените по делото съдебни разноси, съразмерно с уважения, респективно отхвърления иск. Съгласно представените списъци по чл.80 от ГПК разноските на ищцата по делото са в размер на 400 лв. – заплатена държавна такса, а тези на ответницата са в размер на 1500 лв., включващи 300 лв. - заплатено възнаграждение на вещо лице и 1200 лв. – заплатено адвокатско възнаграждение. За тези разноси съразмерно с уважения иск, ответницата дължи на ищцата сумата от 240 лв., а съразмерно с отхвърления иск ищцата дължи на ответницата сумата от 600 лв.

Мотивиран от горното, Бургаският районен

РЕШИ:

ОСЪЖДА С. Д. В. с ЕГН ***** с адрес гр.Бургас, ****, със съдебен адрес гр. Бургас, бул. **** – адвокат Д. Р., **да заплати** на Д. Г. Д. с ЕГН ***** с адрес гр.Бургас, ****, със съдебен адрес гр.Бургас, ул. **** – адвокат К. Т., сумата от **6000 лева** - обезщетение за претърпени неимуществени вреди – болки и страдания от непозволено увреждане - ухапване на 01.09.2019г. от куче под надзора на ответницата, **ведно** със законната лихва за забава върху тази сума от датата на увреждането – 01.09.2019г. до окончателното ѝ изплащане, както и сумата от **240 лв.** – за направените по делото съдебни разноси съразмерно с уважения иск.

ОТХВЪРЛЯ иска за обезщетение за непозволено увреждане за

разликата над уважения размер от 6000 лв. до предявения размер от 10 000 лв.

ОСЪЖДА Д. Г. Д. с ЕГН ***** с адрес гр.Бургас, ****, със съдебен адрес гр.Бургас, ул. **** – адвокат К. Т., **да заплати** на С. Д. В. с ЕГН ***** с адрес гр.Бургас, ****, със съдебен адрес гр. Бургас, бул. **** – адвокат Д. Р., сумата от **600 лв.** – за направените по делото съдебни разноси, съразмерно с отхвърления иск.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд - Бургас в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____